

[Aksel Larsen.]

at ministeren siger, at bytteforholdet med udlandet har kostet os mere end militærudgifterne, men at vort bytteforhold med udlandet er blevet forringet, at vore økonomiske forhold er blevet dårligere, er, som jeg så ofte har haft lejlighed til uimodsagt at bevise — og ministerens kollega finansministeren har aldrig ovovet sig ind i en diskussion om det —, en følge af Danmarks tilslutning til Marshallplanen og Atlantpagten, en følge af, at Danmark økonomisk-politisk som militært retter sig efter kommandoerne fra den anden side af Atlanterhavet.

Forsvarsministeren siger, at forholdsordren er et udtryk for, at Danmark respekterer internationale aftaler. Ja, nu er det rart, at vi kunne få det bekræftet fra den side, at forholdsordren altså ikke er et dansk anliggende, men at den må ses i forbindelse med, at Danmark er indordnet under Atlantpagten og enhedskommandoen. Så siger ministeren, at forholdsordren kun tager sigte på at forhindre, at styrkerne bliver forvirret af falske ordrer, og at lovlige ordrer selvfølgelig til enhver tid skal efterkommes, og han tilføjer: det er dette og kun dette, der står i forholdsordren. Ja, undskyld at jeg siger det rent ud, men ministeren lyver, og han ved det!

Formanden: Jeg må påtale udtrykket „at lyve“.

Aksel Larsen: Jeg skal gerne sige det på den måde, at ministeren ved, at det, han sagde, var den diametrale modsætning af sandheden; det er jo det udtryk, man bruger her i parlamentet. Der står ikke i forholdsordren, at falske ordrer skal man ikke efterkomme, men der står, at ordrer, altså hvilke som helst ordrer der i kongens, regeringens, forsvarsministerens eller højere militære myndigheders navn udgives om ikke at mobilisere eller ikke at gøre modstand o. s. v., skal betragtes som falske. Alle ordrer, der i en sådan situation udsendes om ikke at mobilisere eller om at ophøre med at kæmpe eller lignende, skal betragtes som falske. Det er altså urigtigt, når ministeren siger, at det kun drejer sig om falske ordrer. Det er — jeg må have lov til at gentage det — typisk, at den regering og de højere militære myndigheder, som har alle planer og alle materielle forberedelser færdige til at evakuere sig selv, såsnart der bliver fare på færde, udsender forholdsordrer, hvori de siger til soldaterne og til befolkningen: I skal blive hjemme og slås ihjel — under-

forstået: fordi det passer i amerikanernes kram.

Ja, jeg har ikke stor grund til at sige noget særligt til de forskellige ordførere eller til de andre ærede medlemmer, der har talt, og jeg har heller ikke tid til det. Det falder mig naturligvis ikke ind at svare det ærede medlem hr. Bøgholm. Derom kan jeg kun sige, at jeg overfor tinget beklager, at jeg skal være nødt til at sige: det ærede medlem hr. Bøgholm. Jeg har tidligere sagt min mening om ham, og jeg synes udenrigsministeren har ganske godt af, at det netop er det ærede medlem hr. Bøgholm, der roser ham.

Men jeg vil dog komme med et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Hans Hedtoft. Han gentager, støttet af andre, påstanden om, at Atlantpagten var et svar på østblokken. Det er ikke rigtigt. Der er ikke nogen østblok, og der var ikke nogen østblok. Der var og er en række tosidede aftaler, og som jeg tidligere har gjort opmærksom på, disse tosidede aftaler er bygget efter samme mønster som den første af de tosidede aftaler, Sovjetunionen sluttede, nemlig den tosidede aftale med England, der blev sluttet under krigen. Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft gjorde opmærksom på, at det var begivenhederne i Tjecoslovakiet, der gjorde Atlantpagten til en nødvendighed og fik os til at tilslutte os den. Det, der skete i Tjecoslovakiet, skete for det første ad lovlig parlamentarisk vej, så jeg forstår ikke, at det ærede medlem hr. Hans Hedtoft kan ophidse sig. Men for det andet var det naturligvis en fuldblydelse af socialrevolutionen, et led i omvæltningen fra kapitalisme til socialisme. Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft erklærer altså, at det, at et land går videre på vejen fra kapitalisme til socialisme, er nok til, at Danmark skal gå ind i en militæralliance for at bekæmpe det. Hans mening bliver yderligere klar ved, at han siger, at vi på liv og død er og skal være skæbneforbundne med den internationale kapitalismes højborg, Amerikas Forenede Stater. Det er i hvert fald udmærket, at vi så tydeligt og klart har fået fastslået, hvor det danske socialdemokrati og dets formand er havnet. Ja, jeg skal lade det være nok med disse bemærkninger og sige, at jeg ved godt, hvorfor stillingen her i Danmark er den, at det ikke blot er kommunisterne på rigsdagen, der går imod Atlantpagten, men også det radikale venstre og størstedelen af retsforbundet, uanset hvor meget det ærede medlem hr. Elgaard beklager det. Det er, fordi